

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ

ДИРЕКЦИЯ "ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО" - ПЛОВДИВ

ПК 4004 гр. Пловдив
ул. "Скопие" № 106

факс 032 / 679-700
тел. 032 / 935-411

Изх. №

ДО
ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ

На Ваш Вх. № 20-08-30/14.02.2008г.

ОТНОСНО: Поставени въпроси по приложението на чл. 96, ал.1 от ЗДДС, чл. 79, ал.3 и 6 от ЗДДС и чл. 180, ал.1 от ЗДДС/2007 г.

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Във връзка с постъпило Запитване с Вх. № 20-08-30/14.02.2008г. при отдел „ДОП“, Дирекция „ОУИ“ – Пловдив от ТД на НАП гр. Кърджали, Ви уведомяваме за следното:

В запитването са изложени следните фактически обстановки и са поставени три групи въпроси:

1. По приложението на чл. 96, ал.1 от ЗДДС/2007 г.:

При извършена селекция на задължено лице „А“ е установено, че същото има издадени определен брой фактури към друго задължено лице „Б“ с обща стойност по фактурите над 50000 лв. Към текущия момент второто лице не е регистрирано за целите на ДДС. С цел доказване наличието на доставка са извършени проверки на двете фирми, при които е изискана информацията относно начисляването на данъка при „А“, предаването и транспортирането ѝ, както и счетоводното и завеждане и продажби при „Б“.

Зададени са въпроси относно наличието на достатъчно доказателства по отношение на достигнат облагаем оборот за задължителна регистрация по ДДС на фирма „Б“, както и следва ли за установените факти да бъде уведомена съответната прокуратура.

Съгласно чл. 34, ал.2 от ДОПК, **когато в хода на производството се установят данни за извършено престъпление**, от значение за изхода на производството, то се спира, а материалите се изпращат на съответния прокурор. След приключване на наказателното производство, материалите от него се изпращат на органите по приходите за продължаване на спряното производство.

Считаме, че така поставените въпроси са с функционален характер и касаят процедурите и дейността на оперативните дирекции към ЦУ на НАП. По отношение на работните процеси и процедури отдел „ДОП“ при Дирекция „ОУИ“ не е компетентен да дава становища.

Поставените от Вас въпроси са уредени в Процедури № К-29 „Събиране на доказателства и информация от трети лица“ и № К-33 „Уведомяване на прокуратурата“ на функция „Контрол“, както и Процедури № ОК-32 „Уведомяване на прокурора“ и № ОК-2 „Регистрация по ЗДДС“ на функция „Обслужване“.

2. По приложението на чл. 79, ал.3 и 6 от ЗДДС/2007 г.:

През 2005 г. дружество е закупило МПС за нуждите на дейността си, заприходило го е като дълготраен актив и е ползвало данъчен кредит при покупката. През 2008 г. същото МПС е продадено. Поставени са три въпроса:

1. Как следва да бъде определен дължимия ДДС при продажбата на МПС.

2. Може ли да се посочат изчерпателно случаите, при които следва да се прилага чл. 79, ал.6 от ЗДДС.

3. Какво следва да се разбира под „промяна в предназначението на стоките” по смисъла на чл. 79, ал.3 от ЗДДС и може ли да се счита че е налице такова, когато превозното средство се продава от дълготраен актив, използван в дейността на лицето, като стока.

По първи въпрос:

По отношение определянето размера на дължимия данък при продажба на дълготраен материален актив има практика на ЦУ на НАП, вкл. приложимо е и изразеното становище в цитираното във Вашето запитване, писмо изх. № 24-34-848/26.11.2007 г. на ЦУ на НАП.

Общото правило за определяне на данъчната основа при доставки на територията на страната е посочено в чл. 26 от ЗДДС. Тъй като в конкретния случай става въпрос за облагаема доставка, за регистрираното по закона лице – доставчик възниква задължение за начисляване на данък върху добавената стойност върху договорената между страните цена, на основание чл. 82, ал.1 и чл. 12, ал.1, във връзка с чл. 26 от ЗДДС.

Разпоредбите на чл. 79, ал. 1 и 3 от ЗДДС се прилагат единствено в случай на корекции, от страна на регистрирани лица, които са приспаднали данъчен кредит за произведени, закупени, придобити или внесени от тях стоки или услуги и впоследствие ги използват за извършване на освободени доставки или доставки или дейности без право на данъчен кредит, както и при унищожаване, установяване на липси или брак или при промяна в предназначението на стоките. Размерът на дължимия данък при корекцията е в пълен размер, освен когато стоките или услугите са дълготрайни активи по смисъла на ЗКПО. В последната хипотеза размерът на дължимия данък се определя по формулата, посочена в чл. 79, ал.6 от ЗКПО.

Следователно, в хипотезата, изложена в запитването, е налице облагаема доставка по чл.12, ал.1 от ЗДДС, данъчната основа за която следва да се определи по реда на чл.26 от закона, като приложимата ставка във връзка с чл. 66, ал.1, т.1 от ЗДДС е в размер 20 на сто.

По втори въпрос:

По отношение изчерпателното изброяване на хипотезите, при които следва да се прилага чл.79, ал.6 от ЗДДС, следва да имате предвид следното:

Цитираната разпоредба посочва начина на извършване на корекция за стоки или услуги - дълготрайни активи по смисъла на ЗКПО, в случай че относно същите са налице условията, предвидени в ал.1 или ал.3 от същата разпоредба. Има се предвид, такива дълготрайни активи, за които е приспаднал данъчен кредит и впоследствие лицето ги използва за освободени доставки или доставки, извън рамките на независимата икономическа дейност на лицето, както и при унищожаване, установяване на липси или брак или при промяна в предназначението на активите. В зависимост от спецификата на конкретния казус, следва да се преценява, попада ли активът в хипотезата на чл.79, ал.6 от ЗДДС.

По трети въпрос:

Съгласно чл. 79, ал.3 от ЗДДС, (доп. - ДВ, бр. 113 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) регистрирано лице, което изцяло или частично е приспаднало данъчен кредит за произведени,

закупени, придобити или внесени от него стоки, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоките, както и при промяна на предназначението им, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит, начислява и дължи данък в размер на приспаднатия данъчен кредит.

„Промяната на предназначението на стоките” е свързана с промяна на вида на доставките, за които се използва активът – например от облагаеми в освободени или от такива в рамките на независимата икономическа дейност, в такива извън тези рамки.

В този смисъл текстът на разпоредбата е допълнен редакционно от 01.01.2008 г., като изрично е уточнено, че същата се прилага в случай на корекции при промяна на предназначението, за което вече не е налице право на приспадане на данъчен кредит.

Поради изложеното, в случая на запитването Ви, когато превозното средство от дълготраен актив се продава като стока, считаме, че не е налице „промяна в предназначението на стоката”.

3. По приложението на чл. 180, ал.1 от ЗДДС/2007 г.:

При проверка е установено, че регистрирани по ДДС лица са извършили ВОП, при които не са начислили или са начислили със закъснение дължимия данък. Същите не са ползвали правото си на приспадане на данъчен кредит. Зададен е въпросът, при издаване на НП до каква степен обстоятелството, че не е налице определяне на данъчно задължение в по-нисък размер, следва да окаже влияние върху вида и размера на санкцията.

Съгласно чл. 180, ал. 1 (в сила до 18.12.2007 г.), регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, **в размер на неначисления данък, но не по-малко от 200 лв.**

Относно така поставения въпрос, следва да имате предвид, че цитираната разпоредба предвижда налагане на административно-наказателна санкция, в случай на неначисляване на данък в предвидения от закона срок. Същата не обвързва размера на санкцията с ползването на правото на приспадане на данъчен кредит и съответно определянето на данъчно задължение за внасяне в по-нисък размер от страна на задължените лица, тъй като правото на приспадане на данъчен кредит представлява само правна възможност за същите.

Единствено административно-наказателната разпоредба на чл.182 от ЗДДС изисква като условие за налагане на санкция да е налице определяне на данъчното задължение в по-малък размер.

Следователно, при прилагане на разпоредбата на чл.180, ал.1 от ЗДДС, административно-наказващият орган няма право на преценка относно вида и размера на санкцията, тъй като тя не е посочена алтернативно, а е определена в точен размер – а именно, размера на неначисления данък, но не по-малко от 200 лв. /в сила до 18.12.2007 г./

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ „ОУИ” ПЛОВДИВ:.....
/Г.ТЪРНОВАЛИЙСКИ/